

Misnia Saxonū quoq; regio, à cognominata sibi primaria in ea vrbe sic dicta ea autē ad Albis fluij sinistra ripā posita & Episcopalis est. Recēter tamē hoc nomē regioni inditū est, cum Hermundurorum hīc olim sedes fuisse nō obscura cōiūctura colligere liceat ex Cornelij Taciti historia: nam in Hermunduris Albim nasci memorat. Hermunduri autem Sueuorum gentes fuere ad Albim fluuium, sub Hercynio iugo, Danubium versus è regione Semnonum habitantes. Velleius etiam Paterculus lib. 2. Semnonum Hermundurorumque fines Albim præterfluere tradit. Tacitus autem lib 10. Annalium docet Hermunduros cum Cattis magno prælio propter flumen gignendo sale fecundum, & conterminum concertasse. Is autem Sala fluuius est, Cattos Hermundurosq; interluens ac separans, ad cuius ripam etiamnum Salinæ in Hala vrbe conspiciuntur. Ioannes Gerson persuasum habet, Eudoses, Varinos, Suardonesq; Libonotriā (quo nomine Misnensium ditionem vocat) habitasse, eosq; postmodum vnico vocabulo Sorabos nuncupatos esse. ij Sclauini fuere, quos inter Albim ac salam habitantes Carolus Magnus oppressit. Inde, postquam Germani pristinos agros receperunt, misnij seu Misnēses, ab Episcopali, vt dictum est, vrbe, vbi Principis sedes erat, cognominati sunt. Birckheimerus, misnēses Cherufcos esse credit, qui cum Cattis de salis fontibus, qui sunt Halæ Misnensium, decertarunt. Quamuis demonstrari planè potest Thuringos Cherufcorum sedes tenere inter albim & Visurgum fluuios. Camanos etiam Misnensium olim loca possedisse credunt nonnulli. Hingi etiam & Glancones dicti sunt Albis fluij incolæ Misnensium pars iuxta Seruestum (vulgò Zerbst) Hodierni regionis incolæ, robusti fortesq;, ac commendanda corporis forma proportionē, iucundi hilaresq;, amici, modesti, pacis amantes, nulla in parte Germanorum innatam feritatem, ac minacitatem referentes. Marchionatus hodie est, olim Saxoniz Marchionatus dictus. Valles multas complectitur, ac Voitlandiz etiam ducatum & Lusatiam superiorē cuius habitatores Theurochemi dicti sunt. Ciuitates vrbesq; principes habet Misniam seu Missenam, quę regioni nomen suum communicat. Lipsia ad Pleissenam amnem, quæ ceteras omnes opulentiā splendoreq; antecellit, nobilissimoq; floret Gymnasio, quod cum olim Pragæ in Bohemia extaret, huc anno Christi 1408. translatum est. Est & Zuiccauia triuiali schola clarissima, ad Moldam amnem sita, & Leisnicza Petri Appiani patria Astronomi & Cosmographi nobilissimi: Mathematicarum namq; disciplinarum in academia Ingolstadiensi professor atq; illustrator fuit maximus; Carolo V. Cæs. Aug. ob id acceptus habitus mirificè, à quo ob fidem magisterij præstitam, & Equestris dignitatis ornatus titulo, & honoribus auctus amplissimis. Astronomicis inueniendis instrumentis solertissimus: opere egregio illo Cosmographico vnà cum alijs quibusdam eiusdem generis monumentis post se relictis, ex hac vita migravit anno partæ salutis 1552. Dresdena quoq; ac rorga, in quibus principis Electoris sedes frequens est. Aer dum vix ferendus fuisse dicitur, ob montiū sylvarumq; humidissimarum exhalationes viscosas; præsertim vbi Ioachimica Vallis ducitur in Sudetis mōtib; qua Bohemiz, Voitlandizq; vicina est, eam enim Vallim vsq; adeo densa terræq; nebulæ nonnullis anni temporibus integebant, vt Solis radios nequaquam admitterent: nunc verò syluis excisis, terræq; meatibus quantum interclusi erant, apertis, fluminibus quoq; exitum suum sortitis, cessant nebulæ: montes enim exsiccati, vento liberius perflantur, vnde aere hodie salubriori fruuntur. In ista autē Ioachima Valle (Germ. *Joachimsthal*) primū cusi sunt argentei illi crassiores, quos

vulgò Thalers quasi Vallenfes, ac deinceps barbarè Thaleros vocamus. Terra montibus collibusque minæris refertis vndiquaque accumulatur in Bohemiæ finibus, ipsis Sudetis montibus. Ager etiam frumenti feraciffimus est, præterquam in prædicta valle Ioachimica, vbi gleba durior, minusque fertilis est: dumorum autem & ruborum referta; plus tamen in recessu quàm in fronte prima habet. quod enim superficiæ eius denegatur, id eius viscera abundè compensant: argenti enim tam sunt diuites fodinæ, vt & laudatiffimas mentas comparare valeant. Est & ad tertium ferme lapidem ab Zuicauia vrbe ab Moldam sita, Colbergum mons, id est, Carbonarius, è quo effoditur lapis terræ calore exsiccat, ater ac leuis perinde vt carbo, vnde & carbonarium lapidem appellant, quo per totam ferè Misniam carbonum loco fabri ferrarij vtuntur, cuiusmodi Lithantrakes inferiorem Germaniam in Leodiensi agro, ac Scotiam quoque dare notum est. horum carbonum fodinis olim accensis, montem ipsum non aliter ac Aetnam & Vesuuium, & Heclæ montem in Islandia, arfisse flammisque euomuisse, ita vt vicinæ Zvvicauia ingentem terrorem incusserit, memoriæ proditum est, hodieque fumare conspicitur. Hala etiam præter Salis fontes, vnde nomen sortita est, æris minæras habet. Hæc metallorum tam diues atque abundans est regio, vt singulos penè, etiam maximos, montes perforatos videas.

